

5. Pavlenko O. The Ukrainian Translation Heritage of the 60s : Back from the shadows. *The Advanced Science Journal*. 2014. № 8. P. 22 – 31.

6. Pavlenko O. Xudozhnij pereklad yak zasib estetychnogo oporu. *Naukovy'j visny'k Sxidnoevropejs'kogo nacional'nogo universy'tetu imeni Lesi Ukrayinky'*. Seriya. «Filologichni nauky'. Literaturoznavstvo». 2017. № 11-12 (360-361). P. 99-104.

7. Tarnashy'ns'ka L. Syuzhet Doby': dy'skurs shistdesyatny'chtva v ukrayins'kij literaturi XX stolittya / L. Tarashy'ns'ka. – K.: Akadempriody'ka, 2013. 678 p.

УДК 808.5

Стьопін М.Г.

старший викладач кафедри англійської філології

ЦИФРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК НЕОБХІДНА СКЛАДОВА ЯКІСНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Нині якість освітнього процесу є ключовою проблемою в розвитку людського потенціалу в Україні, у зв'язку з чим система освіти спрямована на підготовку конкурентного фахівця. Багато дослідників відзначають, що цілей, поставлених перед вищою освітою, можна досягти лише шляхом творчого підходу до організації навчального процесу.

У цілому цифрова компетентність майбутнього викладача іноземних мов передбачає його здатність та вміння систематичного, логічного та системного використання ІКТ, що розкриває доступ до застосування та, можливо, і розроблення сучасних педагогічних технологій. Завдяки резервам, які забезпечуються впровадженням ІКТ в освітній процес, система освіти змінює авторитарну педагогіку гуманістичною, де створюються можливості для врахування й розвитку особливостей кожного як особистості зі своїми індивідуальними потребами й якостями. Такі підходи в педагогіці забезпечують право на самобутність, унікальність та мобільність [1].

Утім запровадження сучасних ІКТ має бути виваженими, доцільними та підпорядкованими меті і змісту освітнього процесу. Одним із креативних заохочувальних засобів формування мотивації до оволодіння сучасними знаннями та отримання відповідних навичок як чинників розвитку цифрової компетентності майбутніх викладачів убачається створення інформаційно-освітнього електронного середовища закладу. Таке середовище, найімовірніше, слід розглядати як електронний прототип закладу. В його умовах для керівників необхідно популяризувати раціональне використання цифрових освітніх ресурсів в процесі керування закладами освіти, впровадження елементів дистанційного навчання тощо. Теоретичну основу оновлення систем освіти в цілому та розроблення електронного прототипу закладу повинні скласти ідеї доступності та неперервності якісної освіти. Зазначене можна обґрунтувати:

- першочерговістю гуманістичності педагогічних технологій ;
- спрямованістю на особистісні якості та можливості кожного ;
- значимістю людського фактору;

- інтелектуалізацією й інтеграцією професійної діяльності людей;
- демографічними змінами тощо .

Описані явища актуалізували завдання докорінної реорганізації традиційної освітньої системи. Головна ідея полягає в створенні такої моделі освіти, яка забезпечить кожній людині можливість отримання та поповнення знань, розвиток, удосконалення, самореалізацію впродовж усього життя [2, с. 12].

Активне й широке застосування цифрових технологій у вищій професійній освіті – це засіб підвищення педагогічної майстерності викладачів та ефективної діяльності студентів у досягненні більш високих освітніх результатів, розширення можливостей щодо вибору найефективніших способів вирішення завдань професійної освіти відповідно до державних стандартів.

У доповіді міжнародної комісії з освіти для XXI ст. під головуванням Жака Делора «Освіта: прихований скарб» серед чотирьох засад, на яких ґрунтується освіта, пункт «навчитися робити» орієнтує на практичне застосування вивченого [3].

Для ефективного впровадження цифрових технологій, що вирішують завдання «навчитися робити», важливо враховувати цілі, для досягнення яких вибирається технологія, ступінь методологічної культури викладача, який її застосовує, індивідуально-психологічні особливості суб'єктів освітнього процесу.

Стратегічні документи, що відображають основні напрями державної політики у сфері розвитку професійної освіти, визначають серед інших, такі напрями, як: необхідність пошуку балансу між теоретичними знаннями і практичними вміннями; розвитку в молоді та інших категорій громадян трудової мотивації, активної життєвої та професійної позиції, навчання основним принципам побудови професійної кар'єри та навичкам поведінки на ринку праці; організації навчального процесу з урахуванням сучасних досягнень науки, систематичного оновлення всіх аспектів освіти, що відображають зміни у сфері культури, економіки, науки, техніки і технологій.

Сучасні освітні технології забезпечують надання процесу навчання творчого характеру, внесення коректив у навчальний матеріал, зокрема, в галузі професійних дисциплін, наближаючи студентів до вирішення реальних ситуацій на професійному рівні.

Таким чином, можна зробити висновок, що у процесі навчання, під час якого формуються знання, вміння, розкриваються здібності, досвід діяльності повинен бути творчим. Ця установка на творчість у навчальній діяльності дозволить виявити потенціал майбутнього фахівця з метою його успішної реалізації.

Література:

1. Про національну програму інформатизації : Закон України. Редакція від 16.10.20. URL: <http://zakon.rada.gov.ua>
2. Цифрові компетенції як умова формування якості людського капіталу : аналіт. зап. Київ : НАДУ, 2019. 28 с
3. Dobbin G. *Exploring the Next Generation Digital Learning Environment: Opportunities and Challenges*. *EDUCAUSE Review*. 2016. P. 1023 URL: <https://podcasts.ox.ac.uk/exploring-next-generation-digital-learning-environments>